

PAVOL JANÍK

Jesenný bozk

**Do tváre hodiť pokrčené nebo
jak požuvaný chlieb a soľ.
Prstami hľadať pocit (vtáčí štebot),
čo v priamkach vody premokol.**

**Obloha striasa ťažké zrelé hviezdy.
V nás klušú kone bez zábran.
Ranené vtáča v hrotoch nervov hniezdi
(len jemu plakať nezabráň).**

**Po prstoch trávy mäkko kráča neha,
keď ostro kričí mlčanie,
splašená noc keď po obzore behá,**

**keď mesiac šplhá po lane.
- Ryšavé stromy zhoria ako peha
a les si kosti poláme.**

http://pavoljanik.sk/periodika_2.html